

Alkotmánybíróság
1535 Budapest Pf. 773.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/364-5/2020.	
Érkezett: 2020 MÁJ 11.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet:	db

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróság 2020. április 7-én kézhez vett IV/364-3/2020. ügyszámú tájékoztatása alapján

alkotmányjogi panaszomat

a törvényes határidőn belül, az Ügyrend 25. § (6) bekezdése értelmében jogi képviselő nélkül eljárva, közvetlenül az Alkotmánybíróságra terjesztem elő.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy az alábbiakban részletesen kifejtésre kerülő indokok alapján állapítsa meg a Székesfehérvári Törvényszék, mint elsőfokú bíróság 5.P.20.002/2018/50. számú, Győri Ítéltábla Pkf. I.25.363/2019/2. számú jogerős és a Kúria Pfv.V.21.538 /2019/2. számú felülvizsgálati végzéseinek alaptörvény ellenességét, és mint alaptörvény-ellenes bírói döntéseket az Abtv. 43. §-ának megfelelően szíveskedjen megsemmisíteni. Az Alkotmány – Alaptörvény ellenessége okán az eljárás megismétlését elrendelni.

A kérelem anyagi jogi jogalapja Magyarország Alaptörvényének a XXVIII. cikk (1) bekezdése a **tisztességes bírósági eljáráshoz való jog**, ezzel összefüggésben a **tisztességes hatósági eljáráshoz való jog sérelme** [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés], a **tulajdonhoz való jog sérelme** (Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése) és a **munkához való jog sérelme** az Alaptörvény XII. cikk (1) (2) bekezdés.

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az indítvány szövege Megjegyzés: Az alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntés(ek) pontos megjelölése (döntések száma, közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata esetén az eljáró hatóságok megnevezése, döntése(ik) száma, az ügyben eljáró valamennyi bíróság megnevezése és a bírói döntések száma). A tényállás és a pertörténet rövid ismertetése.

- Az első fokon eljáró Székesfehérvári Törvényszék kártérítési ügyben járt el, a dolog tulajdonomat képező, kamatokkal közel 10 millió értékű háziorvosi működtetési jogom önkormányzati lefoglalása, majd a tulajdonjogom megpályáztatása miatt. Az eljárás alatt soha nem vonta kétségbe sem az adásvételi szerződésemet, sem a Hatósági Bizonyítványom érvényességét. Ennek ellenére a 27.P.21.531/2011/43. számú ítélete kristálytiszta a tulajdonjogi tartalom nélküli 2002. április 15 előtti megsemmisített jogi norma „licence” szemlélet alkalmazása volt.

Nevezetesen, a Törvényszék szerint az adásvételi szerződésben és a hatósági bizonyítványban foglalt **9 jegyű ANTSZföldrajzi praxisazonosító kód ellenére** sem a működtetési jog, sem a működtetési engedély nem kötődik a konkrét, megvásárolt körzethez, és feladat ellátási szerződés hiányában az Önkormányzat jogosult tartósan betöltetlenné nyilvánítani a megvásárolt körzetet helyettes beállításával. Működési engedélyt kérni, és lefoglalni a praxisom finanszírozását. Kiürésítve ezzel a megvásárolt vagyoni értékű jogomat, majd megpályáztatni a praxisomat.

Az első fokon eljáró Törvényszék előtt nem volt lehetőségem érvényesíteni az alapeljárásban, hogy az általam folyamatosan és jelenleg is betöltött körzetembe önkormányzati helyettes beállítása, majd pályáztatása törvénytörő. Tekintettel arra, hogy figyelmen kívül hagyta az Ötv. 1. § (2a, 2c) és 2. § (1) (2) bekezdését a Törvényszék, amely szerint az önálló orvosi tevékenység a területi ellátási kötelezettséggel nyújtott egészségügyi alapellátás tulajdoni tartalommal, és ez a háziorvosi működtetési jog tartalmi eleme, és ez kizárólag a megvásárolt praxisban enged keresőtevékenységet, valamint csak ebből biztosít adózási lehetőséget a jog eladásáig. „...a bíróság az alperes álláspontját osztotta, ami szerint a működtetési jog, illetőleg területi ellátási kötelezettség mibenlétét meghatározó rendelkezéseiből nem következik az a felperesi állítás, hogy a működtetési jognak elengedhetetlen és szerves része a területi ellátási kötelezettség” (11. old.). Ellentétben azzal, hogy a háziorvosi működtetési jog egy tulajdonnal kiegészített területi ellátási kötelezettség.

De az Önkormányzati Törvényben szereplő alapellátás biztosítás jogkör is összemosásra került az Önálló Orvosi Törvényben szereplő alapellátás nyújtási, más szóval önálló orvosi tevékenység nyújtási jogkörrel, mely utóbbit azonban a mindenkre nézve kötelező hatósági bizonyítvány /működtetési engedély/ foglal magába. Így sem összekeverni, sem párhuzamba állítani nem lehet a kettőt jogkövető eljárásban, a jogállamiság megsértése nélkül. A bírósági értelmezéssel ellentétben, működtetési jog soha nem az önkormányzati kötelezettségű alapellátás biztosítására jogosított, hanem az önálló orvosi tevékenység nyújtásra, alapellátás nyújtásra. „a törvényi kötelezettség címzettje a települési önkormányzat, és nem a működtetési jog jogosultja. A működtetési jog önmagában nem is elegendő egy alapellátás biztosítására, mert annak elengedhetetlen feltétele az egészségügyi szolgáltató működési engedélye is”. De láthatóan, ez a két fogalom összemosásra került a Törvényszék értelmezésében.

Az eljárás során mindvégig hangsúlyoztam, hogy az Alkotmánybíróság 2006-ban visszamenő hatállyal Alkotmány ellenességet állapított meg a feladat ellátási szerződésről, ée ezt a 29/2006. (VI.21.) ABH. VII/2. bekezdésében meg is indokolta.

- A másodfokon eljáró Budapesti Ítéltábla 9. Pf.21.1.100/2012/5. ítéletében feladat ellátási szerződés hiányra hivatkozással helyben hagyta az elsőfokú ítéletet. Tulajdonelvonás miatt nem ítelt meg kártérítést.
- A Kúria Pfv.III.20.557/2013/3. számú végzésében „felülvizsgálati ok megjelölésének hiányában” elutasított.
- Az Alkotmánybíróság IV83-8/2014. végzésében arra hivatkozással, hogy nem kértem a Kúria végzésének alkotmányossági vizsgálatát, elkészségre hivatkozással elutasított.
- A Székesfehérvári Törvényszék 26.P21.558/2014/12. számú végzésében a 2014. szeptember 14-én kezdeményezett perújítási kérelmemet érdemi tárgyalásra alkalmatlanság miatt elutasította.
- A Fővárosi Ítéltábla 5.Pkf.25.538/2015/7. végzésében a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helyben hagyta.

• A Székesfehérvári Törvényszék 5.P.20.002/2018/50. számú végzésében a 2017. december 28-án kezdeményezett perújítási kérelmemet, mint érdemi tárgyalásra alkalmatlant elutasította arra hivatkozással, hogy az alapperben tartalmilag elbírálásra kerültek a tulajdonjogomat igazoló adásvételi szerződésem a praxisom működtetési joga és a Hatósági Bizonyítványom. Ez a megállapítás téves a Székesfehérvári NAV Illeték Osztály, valamint a Nyíregyházi Járásbíróság azon jogerős ítéletével, mely szerint jelenleg is rendelkezem a vagyoni értékű jogommal. Nem állapított meg Alaptörvénysértést a tekintetben, hogy kártérítést mind a mai napig nem kaptam. Keresőtevékenységet a négy szakvizsgám ellenére nem folytathatok. Ez által kizárásra kerültem még az adórendszerből is. Nem szerepel az indokolásban az sem, hogy az Önkormányzat a tulajdonjogom megszerzése nélkül hogyan biztosíthatja számára a rendelőt, ez által. Azt, hogy jelenleg is rendelkezem a vagyoni értékű jogommal az alaptörvényben foglaltak támasztják alá, hiszen nem kaptam mind ez ideig kártérítést.

A tényállás és a pertörténet rövid ismertetése: 2002. július 8-án megvásároltam [REDACTED] számú felnőtt háziorvosi praxis működtetési jogát. 2002. november 20. jogerővel hatósági bizonyítványt kaptam arra, hogy folyamatosan alapellátást kell nyújtanom ebben a praxisban önálló orvosi tevékenység néven. Azonban az alperes feladat ellátási szerződést bontott velem, meggátolva, hogy törvényesen a helyettesem lássa el a munkámat, az akkori rövid akadályoztatásom miatt. A mai napig sem engedett be a körzetembe, meggátolva ezzel a tulajdonjog gyakorlásomat. Megpályáztatta a betöltött státuszomat, és a tulajdonszerzés nélküli, így alapellátás nyújtásra jogosulatlanul adta át a joggyakorlásomat. Figyelmen kívül hagyva, hogy a feladat ellátási szerződés hivatkozás az akkor hatályos törvények és az Alkotmánybíróság által jogállamiság és magántulajdon sértése miatt 2006-ban megsemmisített jogi norma. A 63/2006.(XI.23.) ABH az Abtv. 43. § (1) bekezdésére hivatkozással kimondta, hogy nem hivatkozható bírósági eljárásban a megsemmisített jogi normát megtestesítő feladat ellátási szerződés e Határozat kihirdetése napjától. A 28/2006.(VI.21.) ABH az Abtv. 43. § (4) bekezdésre hivatkozással pedig azt hirdette ki, hogy a megsemmisített jogi normát megtestesítő feladat ellátási szerződés visszamenő hatállyal az Öotv. bevezetésének napjáig semmis, így visszamenően sem hivatkozható.

Mind ez ideig hiába próbálkoztam, hogy a rendesbíróságok figyelembe vegyék azt, hogy 2000-től új jogi norma van érvényben, ezért az Alkotmánybíróság által is kihirdetve a törvénysértésen túl Alkotmány - Alaptörvény és jogállamiság ellenes a feladat ellátási szerződést jelentő megsemmisített jogi norma párhuzamos, egymással összekevert jogi szemléletének alkalmazása a rendesbíróságok részéről.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az indítvány szövege Megjegyzés: Annak előadása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeket már kimerítette, vagy az nincs számára biztosítva.

Az alkotmányjogi panasz eljárás megindításának feltétele alapvetően a rendes jogorvoslati lehetőségek kimerítése. A jogorvoslati lehetőség kimerítésének kötelezettsége nem vonatkozik a felülvizsgálatra mint rendkívüli jogorvoslatra.

Nyilatkozni kell azonban arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást (jogorvoslatot a törvényesség érdekében) az ügyben. Az Ügyrend 32. § (3) bekezdése alapján ugyanis az Abtv. 26. § (1) bekezdése és a 27. §-a alapján alkotmányjogi panasz benyújtásának nincs helye, ha a Kúria a felülvizsgálati kérelmet, illetve indítványt még nem bírálta el.

A jogorvoslati lehetőségeimet kimerítettem. Nincs folyamatban felülvizsgálati eljárás.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az indítvány szövege Megjegyzés: Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bírói döntés kézbesítése időpontjának és módjának pontos megjelölése. Nyilatkozat arról, hogy az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő (az alkotmányjogi panasz benyújtására alapjául szolgáló bírói döntés közlésétől számított 60 nap) megtartásra került. Az Abtv. 30. § (1) bekezdésében biztosított 60 napos határidő elmulasztása esetén a mulasztás igazolására igazolási kérelem nyújtható be. A döntés közlésétől, illetve az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének bekövetkezésétől számított száznyolcvan nap elteltével (objektív határidő) igazolási kérelem már nem terjeszthető elő [Abtv. 30. § (3)–(4) bekezdés].

1. A Székesfehérvári Törvényszék 5.P.20.002/2018/50. sz. végzését 2019. április 1-én,
 2. A Győri Ítéltábla Pkf.I.25.363 /2019/2. számú végzését 2019. július 9-én,
 3. A Kúria a Pfv. V.21.538/2019/2. számú végzését 2019. december 14-én
- elektronikusan, Ügyvédem útján kaptam.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az indítvány szövege Megjegyzés: Annak bemutatása, hogy az alkotmányjogi panaszban támadott bírói döntés az alkotmányjogi panaszt benyújtó személy jogait vagy érdekeit érinti. Polgári eljárásokban az alperes, a felperes, a beavatkozó, büntetőügyekben a terhelt érintettsége nem kíván külön bizonyítást, egyéb személyek esetében azonban az érintettséget az indítványban igazolni kell.

A háziiorvosi működtetési jog 8 órás adóköteles főállás. A megélhetésem érdekében vásároltam meg milliókért ennek a praxisnak a működtetési jogát. Az Öotv. bevezetését kísérő miniszeri indokolás értelmében „A háziorvos által végzett tevékenység azért válik vagyoni értékű joggá, mert megjeleníti azt az értéket is, amelyet egy orvos életpálya-tapasztalata, a munkájában megtestesülő sajátos „know-how” képvisel”. Ennek megfelelően a háziiorvosi működtetési jogot a 28/2006. (VI. 21.) AB. Határozatában az Alkotmánybíróság **dologi (szerzői know how) tulajdonjognak minősítette**, amelynek alapján a 63/2006. (XI. 23.) AB Határozat négyszeres állampolgári alapjogi védelembe helyezte. Erre kaptam meg 2002. november 20-i jogerővel a Hatósági Bizonyítványomat, melynek tartalma az Öotv. Vhr. 3. § (1) (2) bekezdései értelmében **tartalma** az előzetes tulajdonjog szerzése történt Öotv.Vhr. 11. § (1) bekezdésben foglalt utalásra, mint érvényességi előfeltétel, **alapellátás nyújtási kötelezettség**, és a **Ket. 83. § (4)** bekezdése értelmében „A hatósági bizonyítvány tartalmát - az ellenkező bizonyításáig - mindenki köteles elfogadni. **115. § (4)** „A hatóság döntése **nem változtatható meg és nem semmisíthető meg, ha d) kötelezettséget.. megállapító döntés jogerőre emelkedésétől.. öt év eltelt**”.

Érintettségem jogi oldalát tekintve egyik alapvető oka ebből egyértelműen láthatóan az, hogy a dologi tulajdonjogom gyakorlását az Öotv. 1. § (2a) bekezdésben önálló orvosi tevékenység néven megtestesítő alapellátás nyújtási, Ket. 83. § (4) bekezdésben foglalt törvényi kötelezettséget eddig egyetlen bíróság sem vette figyelembe! Sem azt, hogy az alapellátás nyújtás tulajdonjoga az Öotv. 1. § (2c) bekezdésben foglalt területi ellátási kötelezettség (TEK), működtetési jog címen, ez által semmi köze nincsen az Öotv. 3. § (3) bekezdésben foglalt területi ellátási kötelezettség nélküli, konkrét földrajzi területhez nem köthető működtetési joghoz. Az által pedig, hogy az Öotv. 2. § (3) bekezdés értelmében „eladható”, egyértelműen az önkormányzati háziiorvosi körzet (praxis) működtetési joga. Ezzel kétszeresen elkülönítve e névre bár azonos, de alapvetően különböző két jogformát egymástól.

A harmadik különbség az, hogy a körzet utcajegyzéke és az Öotv. előbb említett 1. § (2a) bekezdése értelmében a területi ellátási kötelezettséget megtestesítő háziiorvosi működtetési jog az Öotv. 2. § (3) bekezdése szerint elsődlegesen területhez és az eladhatóság miatt csak másodlagosan kötött a jogtulajdonos személyéhez, hiszen „elidegeníthető és folytatható”. Az eladhatóságnak a kizárólagos területhez kötöttség a feltétele, tartalma pedig az adott körzet lakosságának betegadatbázis kezelési joga, a finanszírozási jogosultsággal együtt. Ha nem kötődne konkrét földrajzi területhez, az Öotv. 3. § (3) második francia bekezdése értelmében

területhez nem, csak „személyhez kapcsolódó: az nem idegeníthető el és nem folytatható” jog lenne, láthatóan teljesen más jogi tartalommal. A **29/2006-os AB Határozat** indoklásának V. 6. pontja értelmében is: „Az Öotv. 3. §-a is alapesetben a fennálló háziorvosi körzethez kapcsolott orvosi tevékenységre ismeri el a működtetési jogot”.

A negyedik különbség pedig az, hogy a TEK nélküli működtetési jog tulajdonosával az önkormányzat szerződéses kapcsolatban nem állhat. A megvásárolt működtetési jog ebből következően nem az önkormányzat „közreműködésével” válik TEK nélküli (háziorvosi körzethez nem kötődő) jogból utcajegyzékes, azaz helyhez kötött működtetési joggá.

Érintettségem további oka az, hogy a háziorvosi működtetési jog tulajdonosával nem állhat az önkormányzat szerződéses kapcsolatban a tulajdonjogának gyakorlását befolyásolandóan, mert a tulajdonvédelem még csak nem is törvényi, hanem alkotmányos alapjog. Ennek sértetlenségét pedig semmiféle szerződés nem írhatja felül. Mindezek ellenére semmiféle jogszabályhely hivatkozás nem történt az eljáró bíróságok részéről mind ez idáig a feladat ellátási szerződésre. Joghely hivatkozás nélkül viszont az önkormányzat perképesége kérdéses.

Annak ellenére hivatkozták az eddig eljáró bíróságok a feladat ellátási szerződést, hogy a **28/2006. (VI.21.) AB. Határozatában** tulajdonjogi védelembe helyezését követően, és alapján az önálló orvosi tevékenység, azaz a háziorvosi működtetési jog gyakorolhatóságáról a **63/2006. (XI.23.) AB. Határozatában** az Alkotmánybíróság III/4 bekezdése szerint: „Az Öotv. szerint a működtetési jog léte nem függ az önkormányzattal való megállapodástól”. **A dologi tulajdonjog gyakorlás maga a feladat!**

Az alapellátást nyújtó törvényi kötelezettségéhez semmi köze nincsen a jogi státusz nélküli szerződést hivatkozó önkormányzatnak, mert a tulajdonjogi háziorvoslás bevezetésétől két eltérő jogkörrel van szó. Az alapellátás biztosítás és nyújtási jogkörök **szétváltak** az Öotv. bevezetésével! A **biztosítás** változatlanul önkormányzati jogkör, amely nem adható át, és nincs tulajdonjogi tartalma. 2000-től kezdve az alapellátás **nyújtás dologi tulajdonjog alapú akadálymentes biztosítása az egészségügyi közszolgáltatásra kötelezett önkormányzat felelőssége!** A 18/2000.(II.25.) Öotv.Vhr-ben **nem is szerepelt soha feladat ellátási szerződés!**

Az Öotv.Vhr. 3. § (1) bekezdésének 2. mondata az Öotv. bevezetésétől, az Öotv. 2. § (1-2) bekezdés 2002. április 15-i módosítása alapján a 2002. július 1-től hatályos Körzethatár Rendelet 2000. valamint ennek megerősítéseként 2002. júliustól kétszeres kötelezettségként írják elő az önkormányzatoknak, hogy az Öotv.Vhr. 14. § (1) bekezdésben foglaltan a rendelő kúcsát kizárólag az önálló orvosi tevékenységre jogosult dologi tulajdonosnak adhatják át.

„**A feladat ellátási szerződés törvény és Alkotmány ellenességéről**” címmel a 2020. február 20-i alkotmányjogi panaszbeadványom 4. oldalán szereplő 6. számú mellékletben szereplő, az állampolgári alapjogaimat védő törvényi joghely hivatkozások szerepelnek.

E melléklet 1) pontja a **2001. évi CVII. Törvény** az egészségügyi közszolgáltatások nyújtásáról, valamint az orvosi tevékenység végzésének formáiról arról szól, hogy 2002. március 31. napjától (4) bekezdés: „Az e törvény hatálybalépése előtt megkötött... **szerződések érvényüket veszítik, illetve az e szerződések alapján nyújtott egészségügyi szolgáltatások tovább nem finanszírozhatók**”.

E melléklet 6) pontjában szerepel az, hogy a tulajdonjog alapú Öotv. bevezetése óta törvény-sértő az önkormányzati feladat ellátási szerződés, ugyanis a **2003. évi XLIII. törvény** az egészségügyi szolgáltatókról és az egészségügyi közszolgáltatások szervezéséről: **27. § (3)** „Az egészségügyi alapellátás keretében a külön törvény szerinti **működtetési jog jogosultja az önálló orvosi tevékenység körébe tartozó feladatokra közreműködői szerződést nem köthet**”.

E melléklet 10) pontjában szerepel az is, hogy ezek alapján 3 évvel később ezt az Alkotmánybíróság a **29/2006.(VI.21.) AB Határozat Határozati 3-as** pontjában is kimondta, és ezt a VII/2-es bekezdésben indokolta meg: „Az indítványozó feltételezésétől eltérően.. A Vhr. 13. §-ának (3) bekezdése.. **nem az önkormányzattal kötendő szerződésről rendelkezik... a Vhr. 13. §-ának támadott (3) bekezdése az Országos Egészségbiztosítási Pénztárral kötött szerződésre vonatkozik...A Vhr. 13. §-ának (3) bekezdése nem áll tehát ellentétben az Ötv. 8. §-ával, és nem sérti az Alkotmány 35. §-ának (2) bekezdését.**

Az önálló orvosi tevékenységről szóló **2000. évi II. törvény** (továbbiakban: Ötv.) **2. § (1)-(2) bekezdései szerint** „a háziorvos önálló orvosi tevékenységet - akadályoztatásának jogszabályban meghatározott eseteit kivéve - csak személyesen folytathat az önkormányzat által meghatározott háziorvosi körzetben, a működtetési jogot engedélyező határozat jogerőre emelkedésétől. A működtetési jog alapján végezhető önálló orvosi tevékenység - törvényben meghatározott kivétellel - csak a települési önkormányzat rendeletében meghatározott háziorvosi körzetben folytatható”.

A Ptk. **481. §** a megbízási szerződés megszűnéséről kimondja: „**A szerződés** (pl: feladat ellátási) a megbízás teljesítése nélkül is **megszűnik, ha d) a megbízás tárgytalanná válik.**” Igazolhatóan az Ötv. 2000. évi bevezetésétől kezdődően tárgytalanná vált, mert az alapellátás nyújtó személye tulajdonjoghoz kötött, ami alkotmányos védelem alatt áll! Az önhatásmúlág ettől eltérő önkormányzati magatartásról a Ptk. 200. § (2) bekezdése kimondja: **Semmis az a szerződés, amely jogszabályba ütközik, vagy amelyet jogszabály megkerülésével kötöttek...** A szerződési semmisség pedig időhatár nélkül hivatkozható.

A háziorvosi működtetési jog négyszeres állampolgári alapjogi védelme alapján a feladat ellátási szerződésről az Alkotmánybíróság még Alkotmány ellenességet is kihirdetett: „**a felhatalmazás keretein való túllépést jelent és ezért sérti a jogállamiság elvét. A felhatalmazás kereteinek túllépése – a jogforrási hierarchia rendjének megsértése miatt** [Alkotmány 7. §. 2) bekezdése] – **alkotmányellenességet eredményez.** A jogállamiságból eredő jogbiztonság védelme, illetőleg más alkotmányos rendelkezések, így a jogforrási hierarchia jogalkotási alapelve alkotmányos védelemben részesül. E rangsornak megfelelően a magasabb szintű jogszabállyal az alacsonyabb szintű nem lehet ellentétes.**A felhatalmazás kereteinek túllépése – a jogforrási hierarchia rendjének megsértése miatt** [Alkotmány 7. §. 2) bekezdése] – **alkotmányellenességet eredményez.** A jogállamiságból eredő jogbiztonság védelme, illetőleg más alkotmányos rendelkezések, így a jogforrási hierarchia jogalkotási alapelve alkotmányos védelemben részesül. E rangsornak megfelelően a magasabb szintű jogszabállyal az alacsonyabb szintű nem lehet ellentétes.

Ezért került megsemmisítésre a 63/2006.(XI.23.) AB Határozat által az Ötv.Vhr. 4. § (3d) bekezdése, ami alapján addig az önkormányzat szerződés hiányában tartósan betöltetlenként kezelhette a jogtulajdonos körzetét. Bizonyítja ezt, hogy ÁNTSZ működési engedéllyel törvénytelenül egészségügyi szolgáltatónak nevezte ki magát, és finanszírozási szerződést kötött.

Érintettségem további igazolása. Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésének (tulajdonhoz való jog) megsértését igazolja az is, hogy a jog megvásárlásakor, az előzetes engedéllyel együtt **kialakul az úgynevezett abszolút szerkezetű jog** („engedélyben foglalt jog”: Ötv. 1. § '2 c'),

Prof. Barzó Tímea a „**Praxisjog**” című könyvében a 124. és 133-139. oldalon az alábbiakat hivatkozza: „Jogi szerkezetük szerint az alanyi jogok lehetnek abszolút vagy relatív jogok. Az abszolút jog a jogosult bizonyos érdekkörének zavartalanságát kívánja biztosítani mások behatása ellen”... A jogszabály az abszolút jogok tekintetében általában, és a dologi jogokra különösen csak a jogosultat határozza meg személy szerint és **vele szemben mindenki mást**

tűrésre és tartózkodásra kötelez. .. A működtetési jogból eredő alanyi jogosítványok egy adott szolgáltatás nyújtására adnak kizárólagos lehetőséget és egyben kötelezettséget... Dologi jogokat szerződéssel sem alapítani, sem pedig tartalmukat a törvénytől eltérően megállapítani nem lehet... Dologi jogi jellemzője még a működtetési jognak az is, hogy **a jogosultat a törvény kizárólagos joggal ruházza fel arra vonatkozóan, hogy az adott háziorvosi körzetben, területi ellátási kötelezettséggel önálló háziorvosi tevékenységet végezzen. Az adott jogosultnak ezt a jogát mindenki köteles tiszteletben tartani és elismerni (abszolút jog).**

„A működtetési jognak **számos dologi jogi sajátossága** van, egyfajta **vagyonjogi státust** jelent, **uralmi** pozíciót, **abszolút jogot** biztosít a jogosult orvos számára.

A legtömörebb megfogalmazás szerint a **dologi jog**: a vagyoni berendezkedés joga. A dologi jog körébe a vagyonjogon belül az úgynevezett **uralmi jogok** tartoznak. Egy dolog feletti uralomról csak akkor beszélhetünk, ha a dologi jog a jogosult számára egyfajta **vagyonjogi státust biztosít**, és ezt az **uralmi helyzetet** (jogi pozíciót) mind a törvény, mind pedig az érdekelteken kívül **mindenki más elismeri**. A törvények pedig nemcsak elismerik, de minden kívülállóval szemben meg is védik az **uralmi** jogosult pozícióját. A dologi jog sajátosságait – **uralmi** jelleg, **védett státus**, viszonylag teljes jogi hatalom és kizárólagosság – a jogi szabályozás úgy foglalja egybe és azáltal biztosítja, hogy a dologi jog körébe tartozó **vagyon jogokat mint abszolút jogokat szabályozza**. A dologi jogviszonyok **abszolút szerkezete** a dologi jog legaltalanosabb és legfontosabb megkülönböztető ismérve.

Dologi jognak – Szladits szerint is – az olyan feltétlen (abszolút) jogokat nevezzük, amelyek a jogosultat valamely **dolog** tekintetében illetik meg. A jogszabály az abszolút jogok tekintetében általában, és a dologi jogokra különösen csak a jogosultat határozza meg személy szerint és **vele szemben mindenki mást tűrésre és tartózkodásra kötelez**.

Lenkovics Barnabás olyan meghatározását adja a dologi jognak, mely a fogalom valamennyi lényeges ismervét és jellegét tartalmazza: **a dologi jog a jogrendszernek, azon belül elsősorban a magánjognak az a része, amely a személyek számára abszolút jogok keretében jogi uralmat biztosít a rendelkezésre álló vagyoni értékű javak felett, és ez által alapvetően meghatározza a társadalom vagyonjogi berendezkedésének arculatát. Dologi jogokat szerződéssel sem alapítani, sem pedig tartalmukat a törvénytől eltérően megállapítani nem lehet.**

A működtetési jogot vizsgálva megállapítható, hogy ez egyrészt egy háziorvosi körzethez, földrajzi területhez kapcsolódik, de – szemben a vadászati és halászati joggal - nem ezen földterület feletti rendelkezési jogon alapszik. Az **adott földterületnek sem tulajdonosa, sem pedig birtokosa nem kell, hogy legyen az orvos ahhoz, hogy ott kizárólagos jogosítvánnyal gyakorolja területi ellátási kötelezettségen alapuló háziorvosi tevékenységét**. Másrészt a háziorvos **nem adhatja haszonbérbe praxisjogát, az egészségügyi alapellátó tevékenységet köteles személyesen végezni**” (Prof. Barzó Tímea).

Az adásvételi szerződésemet a NAV hivatalból kérte be, a tulajdonszerzés okán. Ameddig el nem adom a praxisom működtetési jogát, a NAV Illeték Osztály arról tájékoztatott, hogy nem törölhetik a nevemről. Eladni nem tudom, mert tulajdonszerzés nélkül benne ül, ez által elfoglalva tartja a helyemen ülő, lemondani pedig az Öotv. 2. § (4) bekezdése értelmében csak orvos családtag részére lehetne.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Az indítvány szövege Megjegyzés: Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az Abtv. 29. §-ában foglalt két feltétel vagylagos. Az Alkotmánybíróság tehát külön-külön vizsgálja, hogy az alkotmányjogi panasz felvet-e bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet

vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, és az egyik feltétel fennállása már megalapozhatja a 29. § szerinti befogadási feltétel teljesülését.

1. Arra a kérdésre, hogy az alkotmányjogi panasz felvet-e **bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet**, az a határozott válaszom, hogy igen, és ezt alapjogi okfejtéssel igazolom is az alábbiak szerint. Ugyanis a 28/2006.(VI.21) AB Határozatnak pontosan a jelen perben is szereplő jogi státuszok voltak a szereplői: (Bázakerettyei) Önkormányzat, jogtulajdonos (ott özvegy utód) és egymásután több potenciális vásárló, azonban az Önkormányzat tulajdonszerzés nélkül akart orvost oda ültetni, és még a jog eladását is megakadályozta a jogutódnak. A per indítás után 6 évvel azonban **A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróságának Gfv.XI.30.014/2008/3 számú felülvizsgálati eljárásában** pert vesztek.

A [REDACTED] Városi Bíróság Elnöke [REDACTED] mivel a Vhr 4. § (3 a.) és 7. § (3) bekezdése), az önkormányzatok számára addig, a feladat ellátási szerződés hiányára hivatkozással az önálló orvosi tevékenység végzésére nézve úgy a működtetési jog gyakorlását, mint a jog eladását az önkormányzat beleegyezésének függvényévé tette, a feladat ellátási szerződés meglétére, illetve hiányára történő hivatkozással, ezért) 2003. február 24-én, az Alkotmánnyal és az Önálló Orvosi Törvénnyel való ütközésre hivatkozással kérte a feladat ellátási szerződés jogalapjául hivatkozott Vhr 4. § (3 a.) és 7. § (3) bekezdéseinek Alkotmányossági felülvizsgálatát: „A bíróság álláspontja szerint a 18/2000 (II.25.) Korm. rendelet hivatkozott paragrafusai alkotmányellenesek, mert sértik a jogállamiság lényegi ismérvét jelentő jogbiztonságot, a jogalkotás rendjét. **Az alacsonyabb szintű jogszabály nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal...**

A bíróság álláspontja szerint **nincs szó a praxistörvény és az önkormányzati törvény közötti ütközésről**, hiszen a települési önkormányzat azon kötelezettsége, hogy gondoskodik az egészségügyi alapellátásról, nem sérül, a törvény biztosítja, hogy a működtetési jog kizárólag a feltételekkel rendelkező személy részére legyen elidegeníthető”.

Didaktikailag fontos tudni, hogy ennek alapja [REDACTED] ügyvéd 2002. január 21-i I.P.20.779/2002/10. számú előkészítő irata volt, amelyben a Jat. 3. §-ban szereplő „indokolatlanul párhuzamos vagy többszintű és Alaptörvény ellenes” és ráadásul nem „ugyanabban a jogszabályban” szabályozott, az előbbi joghelyek alapján hivatkozott **feladat ellátási szerződés jogállamiság és magántulajdon sértését véleményezte**. De ezek a joghelyek még a jogtulajdonos magánszemély és annak szolgáltató jogalanyiségének összekeverését is magában foglalták. (alkotmányjogi panaszbeadványom 9. számú mellékletének 4-5 oldala szól részletesen erről, és a 28/2006. (VI.21.) AB Határozat kapcsolatáról).

Kiemelve onnan a lényeges bekezdést: „A Kormány túllépett a törvényi felhatalmazáson, és a **törvény céljával ellentétesen értelmezte a törvényt, lerontva a törvényhozói akaratot**. (Ráadásul **hibásan, hiszen abból a logikából indult ki, hogy az önkormányzatoknak az egészségügyi ellátásról való gondoskodáshoz kapcsolódó jogköre és a működtetési jog elidegenítésének jogköre két egymással konkuráló jogkör**. Ez az álláspont véleményem szerint azért téves, hiszen a jogszabály szerint csak olyan személy részére lehet elidegeníteni, aki megfelel a működtetési jog engedélyezésére nézve jogszabályban előírt szakmai feltételeknek. A működtetési engedély így csak azon személy részére adható ki, aki megfelelő szakmai képzettséggel rendelkezik, így az egészségügyi ellátás biztosítható)... A Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 35. §. (2) bekezdése megállapítja:... „a Kormány rendelete* és határozata törvénnyel nem lehet ellentétes.”

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróságának Gfv.XI.30.014/2008/3 számú felülvizsgálati ítéletében (alkotmányjogi panaszbeadványom 9. számú melléklet 8. oldal) mindezeket összegezve, a 28/2006.(VI.21) AB Határozatra alapozva mondta ki, hogy: „Az alperes ellátási kötelezettségéből az következik, hogy a szakmai elvárásoknak mindenben megfelelő, működtet-

tési joggal rendelkező orvost foglalkoztassák, és ezzel tegyenek eleget az ellátási kötelezettségüknek. **Az önkormányzat önrendelkezési jogát nem lehet parttalan jogként értelmezni** úgy, hogy mindenféle ok nélkül megtagadhatja az önkormányzat az arra egyébként jogosult és megfelelő szakmai képesítéssel rendelkező személy foglalkoztatását. A felülvizsgálati bíróság megítélése szerint az elsőfokú bíróság helytállóan vizsgálta, hogy az alperes részéről nem valósult-e meg joggal való visszaélés. A Ptk. 5. § (1) és (2) bekezdése értelmében a törvény tiltja a joggal való visszaélést. Joggal való visszaélésnek minősül a jog gyakorlása, ha az a jog társadalmi rendeltetésével össze nem férő célra irányul, különösen, ha nemzetgazdaság megkárosítására, a személyek zaklatására, jogaik és törvényes érdekeik csorbítására, vagy illetéktelen előnyök szerzésére vezetne.

Ezért a perbeli esetben vizsgálni kellett, hogy az alpereseknek az a joggyakorlása, hogy minden indok nélkül utasították el a jogszabályi feltételeknek egyébként mindenben megfelelő orvos foglalkoztatását, **ezzel az alperesek megvalósították a joggal való visszaélést**, azaz magatartásuk ez okból jogellenesnek minősül.

A jogellenes magatartás és a felperest ebből eredően ért károsodás közötti **okozati összefüggés fennállta** tekintetében a felülvizsgálati bíróság mindenben egyetért az első fokú ítéletben e körben részletesen kifejtett indokokkal, ezért csupán utal az abban foglaltakra”.

Az ebben az ítéletben említett „**parttalan jogot**” egységében értelmezve 2002. április 15-ig a Vhr. 3. § (1) bekezdés 3. mondata, 2006. június 21-ig a 4. § (3a) és 7. § (3), november 23-ig a Vhr. 4. § (3d), bekezdésein nyugvó, magántulajdon védelmét és **a jogállamiságot sértő feladat ellátási szerződés** jelentette. Ezek Alkotmány és jogállamiság ellenességét mondta ki a 28/2006.(VI.21) és a 63/2006.(XI.23.) AB Határozat az Alkotmánybíróság és visszamenő hatállyal megsemmisítette őket.

A 63/2006.(XI.23.) AB Határozatnak egy Borsod Megyei gyermekorvos ügye volt az alapja, akivel szerződést bontott az Önkormányzat 2001. szeptember 30-án, ezt követően úgy járt el, mintha tartósan betöltetlenné vált volna a szerződésbontás pillanatában a doktornő praxisa, mert helyettest állított be. Ehhez előzetesen ÁNTSZ működési engedélyt kért egészségügyi szolgáltatásnyújtásra és ezzel az engedéllyel finanszírozási szerződést kötött a Pénztárral, majd pályáztatta a doktornő praxisát. A beültetett új orvosnak pedig (akinek nyilván nem volt működtetési joga) a MOK 2002. október 15-én egy másik orvosnak hatósági bizonyítványt adott ki, ami az én esetemmel megegyezően egy közjogilag érvénytelen működtetési engedély. Ezért mondta ki a 63/2006.(XI.23.) AB Határozatban az Alkotmánybíróság, hogy „Az Ötv. szerint a működtetési jog léte **nem függ** az önkormányzattal való megállapodástól”. Vagyis az ezt megtestesítő feladat ellátási szerződés „a felhatalmazás keretein való túllépést jelent és ezért sérti a jogállamiság elvét. A felhatalmazás kereteinek túllépése – a jogforrási hierarchia rendjének megsértése miatt [Alkotmány 7. §. 2) bekezdése] – alkotmányellenességet eredményez. A jogállamiságból eredő jogbiztonság védelme, illetőleg más alkotmányos rendelkezések, így a jogforrási hierarchia jogalkotási alapelve alkotmányos védelemben részesül. E rangsornak megfelelően a magasabb szintű jogszabállyal az alacsonyabb szintű nem lehet ellentétes”.

Továbbá kimondta ugyanebben a határozatában az Alkotmánybíróság azt is, hogy „az önálló orvosi tevékenységről szóló 2000. évi II. törvény **nem teszi lehetővé működtetési jog engedélyezését a háziorvosi körzet betöltetlensége címén olyan esetben, ha az ott működő orvos működtetési joga nem szűnt meg**”. A Vhr. 11. § (1) bekezdése is ugyanezt fejezi ki: .. „önálló háziorvosi tevékenységet kizárólag működtetési joggal rendelkező.. láthat el”. Ez azt jelenti, hogy betöltött körzetre tulajdonszerzés nélkül nem lehet érvényes hatósági bizonyítványt kiadni! Kiadva is érvénytelen, ezt hirdette ki a most említett AB. Határozatában az Alkotmánybíróság. Így az ilyen orvos nem dologi jogtulajdonos, és a működtetési engedélye is a jogszer-

zés hiányában értelemszerűen semmis. Ebből eredően az Öotv.Vhr. 3. § (1) bekezdés 2. mondata értelmében az önkormányzattal sem lehet érvényes jogi kapcsolata: „*a működtetési jog megszerzése a jogi előfeltétel*” az önkormányzat számára, hogy a jogtulajdonos egészségügyi szolgáltatójával köteles biztosítani az alapellátást. Ha nem ezt teszi, akkor tulajdonjogot sért!

2. Arra a kérdésre, hogy az alkotmányjogi panasz *felvet-e alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést*, egyértelműen nyilatkoztam az alkotmányjogi panaszbeadványom 10-11. oldalán I – IV. pontban, amelyeket az általam már hivatkozott működtetési joggal foglalkozó 2006-ban született AB Határozatokban *az akkori alkotmánybírók alapjogilag okfejtettek mind a négy állampolgári alapjog megsértésére kiterjedően*. Ezen okfejtés kapcsán legalább 30, korábban született alkotmánybíróági határozatra hivatkoztak, és mind a négy 2006-ban született AB Határozatot ugyanazok (jelen panaszbeadványom 7. oldalán felemlített) az alkotmánybírók és kivétel nélkül, egységesen aláírták. Ezért itt csak utalok a panaszbeadványom 7. és 10-11. oldalán foglaltakra.

Annak igazolására, hogy az általam „*állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés*”, hivatkozom a 2020. február 9-i alkotmányjogi panaszbeadványom 9. számú, ÖTM Önkormányzati Tájékoztató 2006. novembertől minden önkormányzat rendelkezésére álló és kötelezően betartandó „*Az Alkotmánybíróság önkormányzatokat érintő döntései*” beadványomban - foglaltakra. Az ebben foglaltakat az alapeljárástól kezdődően valamennyi bíróság figyelmen kívül hagyott, vagy nem értelmezett. Bizonyítja ezt, hogy az alapeljárás indulásakor a 2011. november 10-i csupán másfél oldalas beadványomnak ez az akkor már 5 éve ismert Önkormányzati Tájékoztató volt a 3. számú melléklete.

Ez a per iratai között tehát kezdettől fogva szerepelnek, ennek ellenére az önkormányzat nem érthette vagy szándékosan megsértette a tartalmát, a rendesbíróságok pedig egyszerűen figyelmen kívül hagyták az Alkotmánybíróság ez irányú tájékoztatását. Alkotmánysértést elkövetve ezzel, mert az Öotv.Vhr. 4. § (3 d) bekezdés megsemmisítését követően sem az Önkormányzat, sem az ügyben eljáró bíróság nem hivatkozhat arra, hogy a jogilag nem is létező feladat ellátási szerződés hiánya miatt tartósan betöltetlenné vált a körzetem. Amibe tetszőlegesen, megkerülve az Öotv.Vhr. 3. § (1) bekezdés 2. mondatában foglalt kötelezettségét azt ültethetne be az Önkormányzat, akit akar. Ez a mondat ugyanis /megismételve az itt 4 bekezdéssel fentebbieket/ kimondja az Önkormányzat részére, hogy: „*A működtetési jog megszerzése jogi feltétel az önkormányzat számára*”, hogy kivel köteles biztosítani az alapellátást, az Öotv.Vhr. 14. § (1) bekezdésben kötelezően foglalt rendelő átadásával: „*Az Öotv. alapján szerzett működtetési jog jogosultjának a működtetési jog gyakorlásához szükséges az önkormányzat tulajdonában álló orvosi rendelő*” használata. Értelemszerűen, jogszerzés nélkül erre senki más nem jogosult!

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §, 26. § (1) és 26. § (2) bekezdései alapján terjesztem elő alkotmányjogi panaszomat.

Bemutatom, és igazolom, hogy a 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdése értelmében: „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban **alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán**” esetenben alaptörvény ellenes, megsemmisített jogi normát alkalmaztak a rendesbíróságok a perújítás során is. Nem vették figyelembe azt, hogy a 2006-ban született AB Határozatok értelmében négyszeres állampolgári alapjoggal rendelkezik a felperesi személyem. Ugyan-

akkor a 2020. február 9-i panaszbeadványom 9. oldalán a 4)1. bekezdésben részletezettek értelmében az alperes nem lehet perképes a 28/2006. (VI.21.) AB Határozat és az ezt megelőző **alkotmánybírósági normakontroll vizsgálatkérés értelmében** (2020. február 9-i beadványom 7. számú mellékletének a 4-6. oldalon részletezett 2. bekezdés), amely alapján született meg a 28/2006. (VI.21.) AB Határozat.

Ebből eredően a 2011. évi CLI. törvény 27. § a) bekezdése értelmében: „*az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti*” a perújítási eljárásban eljáró rendesbírói jogalkalmazás az eljárásban résztvevő alperes perképességének vizsgálata hiányában.

A 2011. évi CLI. törvény 26. § (2) bekezdés érintettsége azon alapul, hogy a Kúria által bírói döntés nélkül következett be a jogsérelem a Pfv. V.21.538/2019/2. számú végzésben.

Az indítvány szövege Megjegyzés: Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 26–27. §-ai alapján az Alaptörvényben biztosított jogok védelmének eszköze. Amennyiben az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését jelöli meg az Alaptörvény megsértett rendelkezéseként, szíveskedjen figyelembe venni, hogy az Alkotmánybíróság az Alaptörvény hatályba lépése után is fenntartotta korábbi értelmezését, amely szerint a jogbiztonság önmagában nem alapjog, így a B) cikk (1) bekezdésének sérelmére alkotmányjogi panaszt csak kivételes esetben – a visszaható hatályú jogalkotás és a felkészülési idő hiánya esetén – lehet alapítani.

Amennyiben indítványában az Alaptörvény Nemzeti hitvallására, valamint az Alapvetés vagy az Állam című részben található rendelkezésekre hivatkozik, vegye figyelembe, hogy ezek önmagukban általában nem biztosítanak jogot az indítványozó számára.

A most bemutatásra kerülő, az Alkotmánybíróság által 2006-ban megsértettnek kimondott 4 állampolgári alkotmányos alapjogot hozzárendeltem az Alaptörvény vonatkozó helyeihez. Álláspontom szerint is ezek nem önmagukban, hanem egységes egészükben biztosítanak jogot az alkotmányjogi panaszom benyújtására. Tekintettel arra is, hogy ezeket az okfejtéseket 2006-ban az Alkotmánybíróság sem 1-1 orvosra tette meg, hanem „*a szabályozás szempontjából azonos csoportba tartozó jogalanyokra* (191/B/1992. AB határozat, ABH 1992, 592, 593.).” (az ország háziorvosaira) nézve, a 29/2006.(VI.21) ABH-ban az Alkotmánybíróság, hivatkozva korábbi AB Határozatokra:

a) a magántulajdon védelmét és a tulajdonhoz való jogot, az Alkotmány 9. § (1), a 13. § (1) (2) bekezdésekben foglalt értelmében:

Alkotmány 9. § (1) „Magyarországon a köztulajdon és a magántulajdon egyenjogú és egyenlő védelemben részesül.”

13. § (1) „A Magyar Köztársaság biztosítja a tulajdonhoz való jogot.”

ALAPTÖRVÉNY XIII. cikk (1) Mindenkinnek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

Alkotmány 13. § (2) „Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben szabályozott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.”

ALAPTÖRVÉNY XIII. cikk (2) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.

b) a munkához és a foglalkozás szabad megválasztásához ezzel a jövedelemszerzéshez való jogot, az Alkotmány a 70/B. § (1) bekezdésben foglalt értelmében:

Alkotmány 70/B. § (1) „A Magyar Köztársaságban mindenkinek joga van a munkához, a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához”.

ALAPTÖRVÉNY NEMZETI HITVALLÁS¹ Valljuk, hogy a közösség erejének és minden ember becsületének alapja a munka, az emberi szellem teljesítménye.

M) cikk (1) Magyarország gazdasága az értékteremtő munkán és a vállalkozás szabadságán alapszik.

(2) Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. **Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben**, és védi a fogyasztók jogait.

XII. cikk

(1) **Mindenkinek joga van a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához, valamint a vállalkozáshoz.** Képességeinek és lehetőségeinek megfelelő munkavégzéssel mindenki köteles hozzájárulni a közösség gyarapodásához.

(2) Magyarország törekszik megteremteni annak feltételeit, hogy **minden munkaképes ember, aki dolgozni akar, dolgozhasson.**

c) a jogállamiságot kimondó Alkotmány 2. § (1), 7. § (2) bekezdéseiben foglalt, és ezzel összefüggésben a jogforrási hierarchia rendjének betartását előíró, Alkotmány 8. § (2), a 35. § (2), a Jat. 1.§.(1-2) bekezdésekben foglaltak értelmében:

Alkotmány 2. § (1) „A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.”

ALAPTÖRVÉNY ALAPVETÉS B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

Alkotmány 7. § (2) „**A jogalkotás rendjét törvény szabályozza.**”

ALAPTÖRVÉNY R) cikk (1) Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja. (2) **Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.**

Alkotmány 8. §(2) „A Magyar Köztársaságban az alapvető jogokra és köteleességekre vonatkozó szabályokat **törvény** állapítja meg, **alapvető jog lényeges tartalmát** azonban **nem korlátozhatja.**”

ALAPTÖRVÉNY SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG I. cikk

(1) **AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.**

(2) **Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.**

(3) **Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg.**

(4) **A törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok**, valamint őket is terhelik azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak.

ALAPTÖRVÉNY II. cikk Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

Alkotmány 35. § (2) „A Kormány a maga feladatkörében rendeleteket bocsát ki, és határozatokat hoz. Ezeket a miniszterelnök írja alá. **A Kormány rendelete és határozata törvénnyel nem lehet ellentétes.** A Kormány rendeleteit a hivatalos lapban ki kell hirdetni.”

A Jat. szabályai: „1. § (1) A jogalkotó szervek a következő jogszabályokat alkotják: a) az Országgyűlés törvényt, → b) → c) a Kormány rendeletet, → d) a miniszterelnök és a Kormány tagja miniszteri rendeletet, → e) → f) az önkormányzat rendeletet.

(2) E rangsornak megfelelően **az alacsonyabb szintű jogszabály nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal.**”

ALAPTÖRVÉNY 18. cikk

- (1) A miniszterelnök meghatározza a Kormány általános politikáját.
- (2) A miniszter a Kormány általános politikájának keretei között önállóan irányítja az államigazgatásnak a feladatkörébe tartozó ágazatait és az alárendelt szerveket, valamint ellátja a Kormány vagy a miniszterelnök által meghatározott feladatokat.
- (3) A Kormány tagja törvényben vagy kormányrendeletben kapott felhatalmazás alapján, feladatkörében eljárva, önállóan vagy más miniszter egyetértésével rendeletet alkot, amely törvénnyel, kormányrendelettel és a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeletével nem lehet ellentétes.

d) a diszkrimináció tilalmát kimondó Alkotmány 70/A. § (1) bekezdése:

Alkotmány 70/A. § (1) „**A Magyar Köztársaság biztosítja** a területén tartózkodó **minden személy számára** az emberi, illetve **az állampolgári jogokat**, bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül.”

ALAPTÖRVÉNY XV. cikk

- (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.
- (2) **Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely** megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékosság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti **különbségtétel nélkül biztosítja.**

Amennyiben indítványában a hátrányos megkülönböztetés tilalmára [az Alaptörvény XV. cikk (1)–(2) bekezdésére] hivatkozik, szíveskedjen figyelembe venni, hogy az Alkotmánybíróság egyenlőséggel kapcsolatos gyakorlat szerint alkotmányellenes megkülönböztetés csak összehasonlítható – azonos csoportba tartozó – személyi körben lehetséges. Célszerű azt is megjelölni, hogy mely jog tekintetében áll fenn a megkülönböztetés, és hogy e jogot az Alaptörvény biztosítja-e. Hátrányos megkülönböztetés jellemzően akkor állhat fenn, ha a szabályozás lényeges eleme tekintetében nem azonos az alanyok elbírálása, jogaik és kötelezettségeik meghatározása. Amennyiben az Alaptörvény megsértett rendelkezéseként a tisztességes eljáráshoz való alapjogot kívánja megjelölni, vegye figyelembe, hogy az Alaptörvény különbséget tesz tisztességes hatósági eljáráshoz való alapjog [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés] és tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjog [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] között.

Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése kimondja a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot, az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés pedig a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot. Az azonos csoportba tartozó jogalanyok közötti diszkrimináció tilalmát a 29/2006. (VI.21.) ABH a VI/1. bekezdésben a 9/1990. (IV. 25.) AB. (ABH 1990, 46, 48.), a **21/1990. (X. 4.) AB határozat, ABH 1990, 73, 77, 78.,** a 191/B/1992. AB határozat, ABH 1992, 592, 593., és a 61/1992. (XI. 20.) AB határozat, ABH 1992, 280, 281. összesen négy határozatában az előbb említett Alkotmány 70/A. §-a (1) bekezdésére valamint az Alaptörvény XV. Cikk 2. bekezdésére hivatkozással kimondott tilalmára hivatkozva kihirdette.

A megkülönböztetés a fent hivatkozott 2006-ban kihirdetett Alkotmánybírósági Határozatokban okfejtett alkotmányos állampolgári alapjogok megsértésének tekintetében áll fenn.

XXIV. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

I.

A tisztességes hatósági és bírósági eljáráshoz való jog [Alaptörvény XXIV. Cikk (1) bekezdés és Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdés]

A XXIV. Cikk (1) bekezdés 2. mondatában foglalt: „*A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni*” kötelezettségüknek **a rendesbíróságok mint hivatal, az Alkotmánybíróság által megsemmisített jogi norma hivatkozással teljesítettek!** Figyelmem kívül hagyva még azt is, hogy a 2002. április 15. hatállyal beiktatott módosított Öotv. 2. § (1-2) bekezdései is a Körszethatár Rendeletre hivatkozással nem engedik meg a 18/2000. (II.25) Öotv.Vhr-ben egyébként soha nem is szereplő feladat ellátási szerződés hivatkozást az alapellátás biztosítás és a tulajdonjog alapú alapellátás nyújtási eltérő jogkörből eredően, mely utóbbit a most részletezett Alkotmány – Alaptörvény joghely hivatkozások védik az önkormányzatokkal szemben is! Ezt a 29/2006. (VI. 21.) ABH. VII/2. bekezdésében indokolta meg az Alkotmánybíróság

Az Alaptörvény különbséget tesz tisztességes hatósági eljáráshoz való alapjog [Alaptörvény XXIV. Cikk (1) bekezdés] és tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjog [Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdés] között.

Erre való tekintettel alkotmányjogi panaszom első oldalán a Magyarország Alaptörvényének XXVIII. Cikk (1) bekezdését jelöltem meg, és panaszbeadványom 15-17 oldal aljáig ezt részletesen ki is fejtettem. Ebből idézve a legfontosabb részleteket, melyek előzményeként Magyarország Alaptörvényének XXIV. Cikk (1) bekezdésében foglalt a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogaim is sérültek.

Az Emberi Jogok Európai Bírósága irányadó gyakorlata – EJEE 6. cikk

Az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. cikkében szabályozza a tisztességes eljáráshoz való jogot. Ezzel kapcsolatban az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) következetes gyakorlata alapján megállapítható, hogy a tisztességes eljáráshoz való jogot a jogállamiság elvének fényében kell értelmezni. **A jogállamiság elvének egyik alapvető aspektusa a jogbiztonság** (Okuy és mások kontra Törökország, § 73).

Továbbá az EJEE hangsúlyozta a tisztességes eljáráshoz való jog védelmének körében, hogy az eljáró bíróságoknak mindenkor a hatásköri szabályaikat betartva kell eljárniuk. Ugyanis az a bíróság, amely mindenfajta magyarázat nélkül, a vonatkozó szabályokat szándékosan megszegve túllépi a hatáskörét, nem tekinthető „törvény által létrehozott bíróságnak” a kérdéses eljárásban (Sokurenko és Strygun kontra Ukrajna, §§ 27-28).

A tisztességes eljáráshoz való jog vizsgálata körében az EJEB amellet foglalt állást, hogy a tisztességes eljárás követelményeinek teljesülését az eljárás egészének értékelése alapján lehet megállapítani. Az, hogy egy eljárás tisztességes volt-e, az eljárás egészének vizsgálatával állapítható meg (Ankerl kontra Svájc, § 38; Centro Europa 7 S.R.L. és di Stefano kontra Olaszország [GC], § 197). 178. Ezzel együtt bizonyos feltételek mellett minden, az eljárás tisztességességével kapcsolatos hiányosság orvosolható az eljárás egy későbbi szakaszában, akár egy azonos szintű (Helle kontra Finnország, § 54), akár egy magasabb szintű bíróság által (SchulerZraggen kontra Svájc, § 52; vö. Albert és Le Compte kontra Belgium, § 36; Feldbrugge kontra Hollandia, §§ 45-46). 179. Mindenesetre akkor, **ha** a hiányosság a legmagasabb bírói fórum tekintetében áll fenn – például mert **nincs lehetőség reagálni az e bíróság elé terjesztett megállapításokra** –, **sérül a tisztességes tárgyaláshoz való jog** (Ruiz-Mateos kontra Spanyolország, §§ 65-67). Egy eljárási hiba csak akkor orvosolható, ha az érintett döntést felülvizsgálhatja egy független bírói fórum, amely teljes hatáskörrel

rendelkezik és biztosítja a 6. cikk 1. bekezdésében foglaltak érvényesülését. E tekintetben a fellebbviteli bíróság felülvizsgálati hatáskörének terjedelme a fontos, amit az ügy körülményeinek fényében kell vizsgálni (Obermeier kontra Ausztria, § 70).

Nem hagyható figyelmen kívül a bíróságok eljárási kötelezettségeivel kapcsolatban, hogy a 29/2006.(VI.21.) ABH. V/4. bekezdésben az Alkotmánybíróság elvi élel állapította meg azt, hogy: „**Az Öotv. a működtetési jogot új jogként hozta létre**”. Ebből eredően kizárólag a hozzá rendelt Öotv.Vhr. szabályozhatja a gyakorlatban az alapellátást nyújtó orvos személyét. Az Öotv-t és az Öotv.Vhr-t 2006. november 23-tól kezdődően a 63/2006. (XI.23) AB Határozatával harmonizálta az Alkotmánybíróság a 2002. április 15 hatállyal beiktatott módosított Önálló Orvosi Törvénnyel. Ennek a 2. § (1) (2) bekezdésében a „rendeletben meghatározott háziorvosi körzet” 2002. július 1-től kötelezi úgy az önkormányzat – ÁNTSZ – Pénztárt, mint a rendesbíróságokat, hogy a 2006. november 23-tól kezdődően jogegységet teremtve az Öotv. és Öotv.Vhr. között, kizárólagos – Alkotmányban és Alaptörvényben foglalt – jogosultsággal biztosítsák a jogtulajdonos alapellátás nyújtását! Ezek a 2006-ban született, működtetési joggal foglalkozó AB Határozatok az Alkotmány számos ponton történt megsértése miatt véglegesen, és visszamenő hatállyal megsemmisítették az önkormányzati munkáltatói jogkör tartalmú szerződéskötés lehetőségét, ezzel a rá hivatkozást a rendesbíróságokon.

Az Abtv. 39. § (1) bekezdése értelmében: „**Az Alkotmánybíróság döntése mindenkire nézve kötelező**”. A rendesbíróságok azonban ezt figyelmen kívül hagyták, ez által személyemet az Alaptörvényben szereplő garanciális állampolgári alapjogaitól fosztották meg.

A 2020. február 9-i panaszbeadványom 6. oldal második bekezdésében hivatkoztam, hogy a 96/2003.(VII.15.) KR. 8. § (2a) bekezdése (feladat ellátási szerződés) sem hivatkozható értelemszerűen, mert az önálló orvosi tevékenység jogosultságot az Öotv. és Öotv.Vhr határozza meg hatósági bizonyítványba (működtetési engedélybe) foglaltan. Jogrendileg is tiltva ez által a feladat ellátási szerződést. Sem a feladat ellátási szerződésnek, sem a működési engedélynek nincs jogkör kapcsolata a jogtulajdonossal. Erről szolt a párhuzamos jogkör (Dr. Fendrik Gyula és Dr. Kurta János bírósági elnök) Alkotmány ellenességének kihirdetése a 28/2006.(VI.21.) és ennek megerősítése a 29/2006.(VI.21.) AB Határozatokban. Ez utóbbi VII/2. bekezdésében utalva arra, hogy az önkormányzati jogkört biztosító jogkör feladat ellátási szerződés formájában sértené az Alkotmány 35. § (2) bekezdését is az akkor hatályos Önkormányzati Törvény 8. § (1, 4) bekezdéseivel együtt.

II.

A tulajdonhoz való jog sérelme (Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése)

Az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlata – az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése

1. Az Alkotmánybíróság gyakorlatában azokra a vagyoni értékű jogokra terjesztette ki az alkotmányos tulajdonvédelmet, amelyek funkciójukat illetően „tulajdonszerűek” {ld. pl. haszonélvezet: 3199/2013. (X. 31.) AB határozat és 25/2015. (VII. 21.) AB határozat; a pénzügyi lízingsel összefüggésben a 15/2014. (V. 13.) AB határozat megállapításai; **orvosi praxisjog: 28/2006. (VI. 21.) AB határozat**. Így a praxisjog tekintetében is érvényesülniük kell az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében szabályozott tulajdonhoz való jog körében megállapított garanciáknak.

2. Az Alkotmánybíróság a 28-29/2006.(VI.21.), a 63/2006.(XI.23.) határozatában kimondta a működtetési joggal kapcsolatban, hogy „a működtetési jog tartalmát és terjedelmét az Öotv. 2. §-a meghatározta. A 297/B/2005.(2006.XI.27) AB Határozatában azt is kimondta, hogy ezt a tulajdonjogot **csak** egy helyen, a megvásárolt praxisban lehet gyakorolni, és értelemszerűen ebből jövedelemhez jutni. **Az Öotv. 1. § (2) bekezdésének a)**

és c) pontja önálló orvosi tevékenység néven meghatározza, hogy a területi ellátási kötelezettséggel nyújtott alapellátás joga, az adott körzethez a háziorvos személye által elválaszthatatlanul kapcsolt működtetési jog. „Az 1. § (2) bekezdésének c) pontja a működtetési joghoz a Magyar Orvosi Kamarának az önálló orvosi tevékenység végzésére jogosító engedélyét írta elő feltételként. A Magyar Orvosi Kamaráról szóló 1994. évi XXVIII. törvény 2. §-ának (4) bekezdése azonban meghatározta azokat a feltételeket, amelyek az engedélyhez szükségesek (kamarai tagság, működési nyilvántartásban szereplés, jogszabályban meghatározott kizáró ok hiánya). Mindezek alapján a működtetési jog megszerzése – a törvényben pontosan rögzített feltételek mellett – törvény által garantált. Nincs szó tehát olyan bizonytalan tulajdonszerzésről, mint a tulajdoni rendszer átalakulása során a vagyonyuttatások tekintetében volt.” [29/2006. (VI.21.) AB határozat] **Azaz a praxisjog megszerzésének, gyakorlásának és annak elidegenítésének – mint a szerzés egy lehetséges és a leggyakoribb komplementer cselekményének – feltételei normatívan szabályozottak.** Így amennyiben egy orvos megfelel a jogszabályi feltételeknek, úgy számára engedélyezni kell a praxisjog megszerzését, és mindaddig, amíg a törvényi feltételeknek megfelel, tőle el nem vonható, és ki sem üresíthető körzetének működtetési joga (2012-től ezt hívják praxisjognak). A praxis működtetésének önhatalmú önkormányzati átvételét feladat ellátási szerződés hiányra hivatkozással az Öotv. 2. § (9) bekezdése tiltja: „...a működtetési jog.. gyakorlásának joga sem ingyenesen, sem viszterhesen át nem ruházható”. Lemondani sem lehet a jogról az önkormányzat részére, mert ezt az Öotv. 2. § (4) bekezdése kizárólag családon belüli orvos hozzátartozó részére engedi meg: „egymást követő származási sorrendben a működtetési jog folytatására jogosult személy javára”. Taxative kizárva ebből az önkormányzatot.

3. A 3052/2016. (III.22.) AB határozat pedig kimondta, hogy az Alaptörvény XIII. cikke az állammal /hatóságokkal – hivatalokkal/ szemben fogalmaz meg olyan közjogi igényt, mely alapján – néhány, Alaptörvényben biztosított kivételtől eltekintve – **köteles tartózkodni az alapjog alanyának tulajdonosi pozíciójába történő behatolástól.** Továbbá a tulajdonhoz való jogot garantáló alaptörvényi rendelkezés elsősorban a már megszerzett tulajdont védi az elvonástól és korlátozástól, ahogyan ezt az Alkotmánybíróság több határozatában is [3115/2013. (VI.4.) AB határozat, 3024/2015. (II.9.) AB határozat, 3194/2014. (VII.15.) AB határozat] kifejtette.

4. Tehát ahogy arra az Öotv. 2. § (3) bekezdése is hivatkozik, és amit az Alkotmánybíróság is következetes gyakorlatával alátámasztott, a **házi orvosi működtetési jog (2012-től praxisjog) vagyoni értékű jog, amit alkotmányos tulajdonvédelem véd, és „nem függ az önkormányzattal való megállapodástól” (63/2006.(XI.23. ABH. III/4).** Azaz a működtetési jog jogosultját megilleti a praxissal való rendelkezés joga, illetve a tulajdonjog egyéb részjogosítványai, és őt a működtetési jogától – nagyon szűk, törvény által meghatározott kivételi körtől (halálozás, végleges munkaképtelenség) eltekintve – nem lehet megfosztani.

A fenti elvek alkalmazását a jelen ügyre, alkotmányjogi panaszom tartalmazza a 19. oldaltól.

A hátrányos megkülönböztetés tilalmára [az Alaptörvény XV. cikk (1)–(2) bekezdései] hivatkozásom a 29/2006.(VI.21.) ABH. VI/1 bekezdésben foglalt szintén alkotmányjogi okfejtés. Ennek során is számos korábbi AB Határozatra történik utalás: „Több indítványozó támadja az Öotv. különböző rendelkezéseit a diszkriminációnak az Alkotmány 70/A. §-a (1) bekezdésében kimondott tilalmára hivatkozva.

A 9/1990. (IV. 25.) AB. határozatban az Alkotmánybíróság a megkülönböztetés tilalmát úgy értelmezte, hogy **a jognak mindenkét egyenlő méltóságú személyként kell kezelnie** (ABH 1990, 46, 48.). Az egyenlőségnek az adott tényállás lényeges elemére nézve kell fennállnia. A

megkülönböztetés tilalmába ütközik, ha adott szabályozási koncepción belül eltérő szabályozás vonatkozik valamelyik csoportra [21/1990. (X. 4.) AB határozat, ABH 1990, 73, 77, 78.]. Az Alkotmánybíróság alkotmányellenes megkülönböztetést állapít meg abban az esetben, amelyben jogszabály a szabályozás szempontjából azonos csoportba tartozó jogalanyok között a nélkül tesz különbséget, hogy ennek alkotmányos indoka volna (191/B/1992. AB határozat, ABH 1992, 592, 593.). **Az Alkotmány 70/A. §-ának (1) bekezdésében** kimondott megkülönböztetési tilalom nemcsak az alapvető jogok tekintetében áll fenn, hanem egyéb jogokra vonatkozóan is [61/1992. (XI. 20.) AB határozat, ABH 1992, 280, 281.]. Az alapvető jogok esetében jelentkező diszkriminációnál az Alkotmánybíróság a szükségesség és az arányosság szempontjai alapján bírálja el a jogszabályt. Az Alkotmánybíróság olyan esetben tekinti alkotmányellenesnek a megkülönböztetést, amelyben a megkülönböztetésnek nincs ésszerű indoka, önkényes [30/1997. (IV. 29.) AB határozat, ABH 1997, 130, 139, 140.]. (29/2006. VI.21. ABH)

III.

A munkához való jog sérelme az Alaptörvény XII. cikk (1) (2) bekezdés.

A 29/2006. (VI.21.) AB Határozatának V/3 bekezdésben foglalt alapjogi okfejtés értelmében: „Az Alkotmány 13. §-ának (1) bekezdése kimondja, hogy a Magyar Köztársaság biztosítja a tulajdonhoz való jogot. Az Alkotmánybíróság gyakorlata a tulajdonhoz való jogot alapvető jogként részesíti alkotmányos védelemben [7/1991. (II. 28.) AB határozat, ABH 1991, 22, 25.]. Az Alkotmány 13. §-ának (1) bekezdése nemcsak a polgári jogi tulajdonjogra, hanem egyéb vagyoni jogokra is vonatkozik [17/1992. (III. 30.) AB határozat, ABH 1992, 104, 108.]. A tulajdonhoz való jog védelmét kimondó 13. § (1) bekezdésének alkalmazását az Alkotmánybíróság gyakorlata kiterjesztette a vállalkozói jellegű tevékenységre is. Az építéstervezési jogosultság szabályainak vizsgálatával kapcsolatban **az Alkotmánybíróság a jövedelemmel járó, vállalkozói jellegű tevékenységre alkalmazandónak találta a tulajdonjog alkotmányos védelmének szabályait** [40/1997. (VII. 1.) AB határozat, ABH 1997, 282, 286, 287.]. Az Ötv. javaslatának miniszteri indokolása a működtetési jogot az orvosi tevékenység vállalkozásként történő végzésével összefüggésben magyarázza. **Ennek megfelelően a tulajdonjog alkotmányos védelme kiterjed a működtetési jogra, mint – az Ötv. 1. §-a (2) bekezdésének c) pontjában meghatározott – vagyoni értékű jogra is.**

Az Alkotmány a tulajdonjogot az egyéni cselekvési autonómia anyagi alapjaként részesíti védelemben. A védelem terjedelme a közjogi és magánjogi korlátokkal együtt értelmezhető, függ a jogosultság alanyától, tárgyától és funkciójától, valamint a korlátozás módjától [64/1993. (XII. 22.) AB határozat, ABH 1993, 373, 380.].

Kiegészítve azzal, hogy ezt fejezi ki az Ötv. 2. § (3) bekezdése is, mert a működtetési jog „**vagyoni értékű**”. Azonban nem az eladhatóság miatt, mert a TEK nélküli (nem háziiorvosi) működtetési jog is vagyoni értékű, azonban ez nem adható el, és családon belül sem adható át, azaz nem folytatható. Közjegyzői fogalommal korlátozott, úgynevezett „*kegyelmi*” működtetési jog. Vagyoni értékűségének tartalma ott is a finanszírozás.

A NAV Illeték Osztály tájékoztattott arról, hogy hiába nem működtetem a praxisomat, a 8 órás adóköteles főállásomat a NAV csak eladást követően törölheti!

2018. április 27-én a Nyíregyházi Megyei Kórház Munkaügyi Osztály írásba foglalta, hogy: „*olyan szakorvost nem tudunk közalkalmazotti jogviszonyban sem teljes, sem részmunkaidőben foglalkoztatni, akinek más, teljes munkaidős munka vagy közalkalmazotti jogviszonya van főállásban*”.

Mind ez álláspontom szerint többszörösen igazolja a munkához való alapjog sérelmemet.

IV.

Az Alkotmánybíróság a működtetési jog kapcsán a jogforrási hierarchia jogalkalmazási rendjének megsértését, ez által Alkotmány ellenességet hirdetett ki, ha az eljárás szereplői, beleértve a rendesbíróságokat is, figyelmen kívül hagyják a jogrendet.

A 29/2006.(VI.21.) ABH. VII/2. bekezdésében az Alkotmány 35. § (2) bekezdésére valamint az Önkormányzati Törvény 8. § (1, 4) bekezdéseinek, a 28/2006.(VI.21.) ABH. a Jat. 1-2. § bekezdések, és a magántulajdon megsértéseit mondta ki a feladat ellátási szerződésről. Alap-éllal utalva arra, hogy sem az Öotv-ben, sem az Öotv.Vhr-ben nem szerepelt soha feladat ellátási szerződés: „Az indítványozó feltételezésétől eltérően a Vhr. nem az önkormányzattal kötendő szerződésről rendelkezik.

A 28/2006. (VI.21.) AB Határozatban hivatkozott **Jat. 3. § (7) bekezdése Alkotmány – Alaptörvény ellenességet mond ki a szolgáltató feladat ellátási szerződéséről és működési engedélyéről:** „Az azonos vagy hasonló életviszonyokat azonos vagy hasonló módon, szabályozási szintenként lehetőleg ugyanabban a jogszabályban kell szabályozni. A szabályozás **nem lehet indokolatlanul párhuzamos vagy többszintű.** A jogszabályban nem ismételtet meg az Alaptörvény vagy olyan jogszabály rendelkezése, amellyel a jogszabály az Alaptörvény alapján nem lehet ellentétes”. Ugyanúgy, mint az Alkotmány 35. § (2) bekezdése: „**Kormányrendelet nem lehet ellentétes a törvénnyel**”. Ráadásul itt ez nem csak törvény, hanem alkotmányos és állampolgári alapjogsértéseket is eredményez.

A jogállamiság védelmét a 63/2006.(XI.23.) Határozatában hirdette ki az Alkotmánybíróság: konkrétan, félre nem érthető módon: „Az Öotv. szerint a működtetési jog léte nem függ az önkormányzattal való megállapodástól” A feladat ellátási szerződés „a felhatalmazás keretein való túllépést jelent és ezért sérti a jogállamiság elvét. A felhatalmazás kereteinek túllépése – a jogforrási hierarchia rendjének megsértése miatt [Alkotmány 7. §. 2) bekezdése] – alkotmányellenességet eredményez. A jogállamiságból eredő jogbiztonság védelme, illetőleg más alkotmányos rendelkezések, így a jogforrási hierarchia jogalkotási alapelve alkotmányos védelemben részesül. E rangsornak megfelelően a magasabb szintű jogszabállyal az alacsonyabb szintű nem lehet ellentétes. az önálló orvosi tevékenységről szóló 2000. évi II. törvény nem teszi lehetővé működtetési jog engedélyezését a háziorvosi körzet betöltetlensége címén olyan esetben, ha az ott működő orvos működtetési joga nem szűnt meg”. Tehát az eladás kapcsán, a tulajdonszerzés alapján érvényes hatósági bizonyítvány, mint törvényi rendelkezéssel szemben a feladat ellátási szerződés - működési engedély jogi kapcsolat hivatkozás jogrend ellenes!

Az önkormányzati önkényesen vindikált munkáltatói jogköre ezért állampolgári alapjog sértő!

Jogállamiság ellenes, Alaptörvény sértő, ha a rendesbíróság a törvényi rendelkezés fölé helyezi az SzMSz-t, mert ezzel munkáltatói jogkört valamint ez által perképeséget vindikálnak az önkormányzatnak. Holott az önkormányzat közszolgáltatási kötelezettsége, a jogtulajdonos szolgáltatója általi akadálymentes alapellátás nyújtást tesz számára kötelezővé, védve ezzel a háziorvos tulajdonát. A rendesbíróságok ezzel szemben a tulajdonszerzés nélküli orvost, és a helyemre beengedő önkormányzati törvénysértő eljárást ítélték jogszerűnek.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Az indítvány szövege Megjegyzés: Az indítványnak alapjogsérelmet alátámasztó indokolást kell tartalmaznia arra nézve, hogy a bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel. Az indokolásnak célszerű kiterjednie az Alaptörvénynek az alkotmányjogi panaszban hivatkozott valamennyi rendelkezésére, illetve arra, hogy azokat miért és mennyiben sérti a támadott bírói döntés.

A bíróságok hatásköri szabályai átvezetnek ebbe a b) pontba. Ugyanis a jelen perújításban, több mint 11 évvel a 2006-ban kihirdetett Alkotmánybírósági Határozatok ellenére, figyelembe véve a 28/2006. VI.21. ABH-ot előkészítő ügyvédi és bírói normakontroll vizsgálatban, valamint a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróságának Gfv.XI.30.014/2008/3 számú felülvizsgálati eljárásában foglaltakat a konkuráló és önkormányzati jogkör parttalanságáról – a jelen perújításban eljáró bíróságok még mindig elmulasztották vizsgálni az alperes perképességét.

A Székesfehérvári Törvényszékre 2018. szeptember 18-án előterjesztett beadványom 3. oldala tartalmazza, hogy a 2011. november 18-i alperesi előkészítő iratban többszörösen **kifejezte az alperesi ügyvéd, hogy nem perképes az önkormányzat**. Ezt az álláspontját soha nem cáfolta meg, és az ellenkezőjét sem bizonyította. Én viszont mindvégig ezt érveltem a perújítási eljárásban.

A 2018. október 14-i beadványom II. bekezdése a perújítás indokait tartalmazza, a III. bekezdés pedig azt, hogy a helyettesítés is a tulajdonjog gyakorlás része, ami szintén azt támasztja alá, hogy az Önkormányzat nem állíthat be helyettest. Az Alkotmány – Alaptörvény megsértése miatt ezért nem lehet tulajdonjog gyakorlás kérdésében perképes. **Az önkormányzati helyettes beállítása a magántulajdon alkotmányban védett megsértése!**

4. oldal: „Az önkormányzati beleszólást a jog gyakorlásába, ill. elidegenítéskor a jog folytatásába, mint Alkotmány ellenes joghelyeket az Alkotmánybíróság a Vhr. 4. § (3a, 3d) és a Vhr. 7. § (3) bekezdéseinek visszamenő hatályú megsemmisítésével kiküszöbölte. Megszüntetve ezzel az addig hivatkozott „joghézagot”, ami nem volt más, mint az állampolgári alapjogok megsértése, párhuzamos jogkör hivatkozással”. Az önkormányzat alapellátás biztosítási jogkörének párhuzamba állítása az önálló orvosi tevékenységnek nevezett tulajdonjog gyakorlással. Ezt a jogrend ellenes szemléletet szüntette meg az, hogy **a 28/2006. (VI.21.) ABH III.3/b és 29/2006. (VI.21.) ABH. V/4. bekezdéseiben** kihirdette az Alkotmánybíróság, hogy: „Az Öotv. a működtetési jogot új jogként hozta létre. Így az önkormányzatoknak történő vagyonyuttatásról az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy **az önkormányzatok tulajdonszerzésére az Alkotmány nem tartalmaz rendelkezést**”.

A 2019. január 10-i beadványom első oldalán az előző bekezdéshez kapcsolódóan szerepel, hogy: „**A párhuzamos jogkör miatt az Öotv. közjogi érvénytelenségét jelenti a feladat ellátási szerződés**”. Hiányában ugyanis nem lehet az önkormányzaté a dologi tulajdon, **helyettes beállítással**. Ezzel **az Önkormányzat megvalósítja a magántulajdonra vonatkozó Alkotmány sértést**. A 7-10. oldalon összesen 6 pontban foglaltam össze joghelyekkel alátámasztva, hogy milyen törvények, valamint az Abtv. megsértéséhez vezet a párhuzamos jogkör alkalmazásával az önkormányzat perképesséki kezelése.

A Székesfehérvári Törvényszékre 2019. február 11-én előterjesztett beadványomban számos tényállástévesztést jelöltem meg a rendesbíróságok részéről, melyek a perújítás megengedhetőségét megalapozzák. Ezek egyike a perképesség vizsgálatának elmulasztása volt.

2. old. „**Az Öotv. szerint a működtetési jog léte nem függ az önkormányzattal történt megállapodástól**” (63/2006.XI.23. ABH)... **Az Öotv. 2000. évi bevezetésétől kezdve ezért az önkormányzat nem rendelkezik munkáltatói jogkörrel** önálló orvosi tevékenység nyújtásra jogosult jelenlétében a háziiorvosi körzetben. Így ezt a tevékenységet nem is adhatja át feladat ellátási szerződésben! Mivel a „feladat” maga az alapellátás nyújtás joga az adott körzetben, önálló orvosi tevékenység néven. Ezt hívjuk háziiorvosi (TEK-es) működtetési jognak, 2012-től pedig praxisjognak... munkavégzésre is csak munkáltatói jogkörrel adható megbízás, vagy köthető szerződés. Megsértése esetén még a „*nemo plus iuris*” több ezer éves római jogelvet is megsértik.

A törvényi rendelkezésben (Öotv.) előírt alapellátás nyújtás – a tulajdonjog gyakorlás /a „feladat”/ - milyen joghely alapján lenne önkormányzati munkáltatói jogkör hatálya alá vonható szavazásos alapú feladat ellátási szerződés címen? **Alperes** ezt a jogrend ellenességet soha nem oldotta fel, illetve ennek alapjaként, **a perképességét az eljárás alatt soha nem indokolta meg!**”

3. old. „Az alapeljárástól kezdődően az alperes a perképességét, nem létező munkáltatói jogkörére építi. Félrevezetve ebbe a jogi áruházban a bíróságot, e jogsértő kiterjesztéssel!” Feladat ellátási szerződéssel megsértve ezzel a magántulajdon gyakorlás alkotmányos védelmét, hiszen a feladat maga a tulajdonjog gyakorlás önálló orvosi tevékenység néven.

Ez szervesen összefügg a 2019. március 11-i beadványom első oldalán kiemelten szereplő ténnyel: „Az önkormányzatoknak 2000-től nincs munkáltatói jogkörük”. A második oldalon a) pontban hivatkozott Pp. joghelyek igazolják, hogy irat ellenesen folytak a tárgyalások, melyek alapját képezik az alkotmányos jogsértésnek. A szintén itt b) pontban szereplő jelen eljárás előtti jogerős ítéletek a Pp. 260. § (1) bekezdés értelmében szintén a perújítás megengedhetőségét alapozzák meg.

Mindezeket a tárgyaláson ismertettem. Azonban a Törvényszék figyelmen kívül hagyta őket. A 2019. április 3. beadványom 2-3. oldalán a 2019. március 11-én tárgyaláson elhangzottakból összesen 7 tényezőt soroltam fel, amely kizárja az önkormányzat perképességét. Kiemelve ebből a 3. oldal 2, 5-6 bekezdésben elmondottakat:

2) bekezdés: Ahogyan a 38. sz. (2019. jan. 10.) beadványom első oldalán szerepel: „a háziorvosi működtetési jog **törvények fölötti, állampolgári alapjogi védelmét kifejező határozatai figyelmen kívül voltak hagyva az eljárás során**”. Alapjogi kategóriát bíróságok a jogállamiság megsértése miatt nem tárgyalhatnak (Jkv. 2. oldal 5. bekezdés).

5. bekezdés: „„Tekintve, hogy csak egy tulajdonos lehet egy időben, ebből következik az, hogy **az Önkormányzat jogilag itt ül mellettem**, mert az önkormányzatok az alapellátási közszolgáltatási kötelezettségüknek kizárólagosan a jogtulajdonos egészségügyi szolgáltatójával tehetnek eleget. Beleértve a jogtulajdonos általi helyettesítést is, mert a 4/2000. (II.25.) EüM. Rendelet 7. § (2) bekezdése **a helyettes finanszírozását tiltja az alperes Önkormányzatnak**”! Ez az egész eljárásnak a másik sarkalatos, ügyszóró pontja. Beleértve az egész eljárás közjogi érvényességi aggályát is. A Pp-ben, a perképességek vizsgálatával kezdődően, ami a „tisztességes pervezetés” követelményétől szintén elválaszthatatlan. Ezt is hivatkoztam korábban írásban, a 2019. január 10-i beadványom 8 – 9. oldalán!

6. bekezdés: „Azzal folytattam ekkor, hogy az Önkormányzat alapjog és jogállamiság ellenesen nem perelhet. Az Öotv., az Öotv.Vhr. és az AB Határozatokban foglaltak értelmében a kizárólagos alapellátás nyújtási, azaz tulajdonjog gyakorlási (önálló orvosi tevékenység) jogköröm alapján **„jogilag itt ül mellettem”**, ebből következően az alappertől kezdődően a Törvényszék perel velünk szemben, **megsértve a Pp-ben foglalt pártatlanság elvét**”!

Álláspontom szerint a tisztázatlan jogalanyiség, valamint a perképesség vizsgálatának elmulasztása döntően hozzájárult az állampolgári alapjogaim megsértéséhez.

Ugyanitt a 3. oldal aljától az 5. oldal aljáig tételesen felsoroltam, az önálló orvosi tevékenység, azaz a háziorvosi körzet működtetési jog gyakorlás törvényi ismérveit, amelyek a lefolytatott eljárás alatt szintén figyelmen kívül voltak hagyva.

A Győri Ítéletábrára 2019. április 23-án benyújtott fellebbezésem 1. számú mellékletében összesen 24 tényállástévesztést jelöltem meg, amelyek álláspontom szerint egyenként is alátámasztották a perújítás megengedhetőségét. A 2. számú mellékletben pedig összesen 15 perújítási okot. Azonban sem az első fokon eljáró Székesfehérvári Törvényszék, sem a

másodfokon eljáró Győri Ítéltábla a Pkf.I.25.363/2019/2. sz. végzésében semmiféle figyelmet nem fordított sem a tényállástévesztések, valamint ebből eredően perképeség vizsgálatára. A 4. oldal 2. bekezdése értelmében nem tekintette az alapper ténybeli hibájának sem az adásvételi szerződés, sem a Hatósági Bizonyítványom tartalmának figyelmen kívül hagyását. Nem adott választ arra a nyilvánvaló alkotmányos jogsértésre, hogy az Önkormányzat hogyan foglalhat le ÁNTSZ működési engedéllyel és finanszírozási szerződéssel magántulajdont, majd hogyan forgalmazhatja pályázat útján olyan általa kiválasztott orvosnak, aki soha nem szerzett tulajdont abban a praxisban. Sem az alapeljárásban, sem a jelen perújításban a felek perképesége nem volt vizsgálva!

A megszerzett tulajdonjogom folyamatosságát igazolja a Székesfehérvári NAV Illeték Osztály 2015. március 16. hivatalos, okirat értékű tájékoztatása. Ez a jelen perújítási beadványom 1. számú melléklete. A Pp. 3. § (5), a Pp. 195. § (1) és a Pp. 195. § (7) bekezdések értelmében: „A közokiratot az ellenkező bebizonyításáig valódinak kell tekinteni”.

Az Ötv. 2002. április 15-től beiktatott módosított 2. § (2) bekezdése határozza meg törvényi szinten az önkormányzat kizártságát a tulajdonjog gyakorlás akadályoztatásából. Ezzel a perképeségét arra nézve, hogy az Alkotmánybíróság által négyszeres alapjogi védelemben álló működtetési jog tulajdonosával szemben perelhesen. Ezt a Ket. 83. § (4) is határozottan tiltja. Alapjogot nem is tárgyalhat bíróság, mert az egyenesen a jogállamiság és **a diszkrimináció tilalmának megsértése a magántulajdon és a munkához való alapjog megsértésével együtt.**

Az Alkotmány 8. § (2) bekezdése kimondja, hogy: „A Magyar Köztársaságban az alapvető jogokra és köteleességekre vonatkozó szabályokat **törvény** állapítja meg, **alapvető jog lényeges tartalmát** azonban **nem korlátozhatja.**” A háziorvosi működtetési jog, mint dologi tulajdon az Alkotmánybíróság által kihirdetve négyszeres állampolgári alapjog.

Hivatkoztam alkotmányjogi panaszbeadványom 7. számú mellékletének 4. oldalán a párhuzamos, más szóval konkuráló jogkör Alkotmány ellenességét, ami a 28/2006. (VI.21.) AB Határozat alapjául szolgált.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Nem kezdeményeztem.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet) *Megjegyzés: Bár az alkotmányjogi panasz eljárás során a jogi képviselet nem kötelező, amennyiben az indítványozó jogi képviselővel jár el, az Alkotmánybíróság Ügyrendje értelmében a meghatalmazásnak kifejezetten az Alkotmánybíróság előtti eljárásban való képviseletre kell vonatkoznia, és a képviseleti jogosultságot teljes bizonyító erejű magánokirattal, vagy közokiratba foglalt meghatalmazással kell igazolni.*

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

A nyilatkozat szövege *Megjegyzés: Az Abtv. 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Ügyrend 36. § (2) bekezdésére és 56. § (1)–(2) bekezdéseire tekintettel az Abtv. 26–27. §-ai alapján benyújtott alkotmányjogi panaszok esetében az indítványban foglalt alkotmányossági kérelem (tehát az ügy) lényegét az Alkotmánybíróság a honlapján közzéteszi. Az indítványban szereplő személyes adatokat az Alkotmánybíróság csak akkor teszi közzé, ha ahhoz az indítványozó, illetve az érintett kifejezetten hozzájárul. Ez a pont alatt tehát az indítványozónak erről kell nyilatkoznia.*

Abban az esetben, ha az indítványozó nem járul hozzá a személyes adatai közzétételéhez, vagy ebben a kérdésben nem nyilatkozik, az Alkotmánybíróság az alkotmányossági kérelem lényegét ezen adatok törlése mellett teszi

közzé. Az indítványozó hozzájáruló nyilatkozata esetén az Alkotmánybíróság csak az indítványozó nevét teszi közzé az ügy lényegének ismertetésekor, az indítványozó ezen túli további személyes adatait, valamint más személyek azonosítását lehetővé tevő adatokat az indítványból felismerhetetlenné teszi. Az Alkotmánybíróság ugyanakkor az érintett hozzájárulása nélkül nyilvánosságra hozhatja a közérdekből nyilvános adatokat, valamint a jogi képviselő nevét. Az indítványban foglalt alkotmányossági kérelem lényege – a nyilatkozat függvényében az indítványban foglalt, a személyek azonosítását lehetővé tevő adatok törlése (anonimizálás) mellett – az indítvány másolatának a közzétételével is történhet.

A fentiek megfelelően vonatkoznak az eljárás során az Alkotmánybírósághoz közfeladatot ellátó szervek, illetve más személyek által megküldött véleményben, továbbá a szakértői véleményben és az Alkotmánybíróság által az ügyben hozott döntésben szereplő személyes adatokra is.

Fentiek értelmében az indítványozónak az alkotmányjogi panasz benyújtásával egyidejűleg nyilatkoznia kell, hogy személyes adatai (neve) közzétételéhez hozzájárul-e. A nyilatkozat hiányában az Alkotmánybíróság azt feltételezi, hogy az indítványozó (az érintett) a személyes adatai (neve) közzétételéhez nem járult hozzá. Az ügy elintézését egyébként semmilyen módon nem befolyásolja vagy hátráltatja, ha az indítványozó ebben a kérdésben nem nyilatkozik, vagy nem járul hozzá a személyes adatai (neve) nyilvánosságra hozatalához.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek) Megjegyzés: Az Abtv. 52. § (4) bekezdése értelmében az alkotmánybírósági eljárás feltételeinek fennállását az indítványozónak kell igazolnia.

A 2020. február 9-i Alkotmányjogi panaszbeadványomnak az 1-9 mellékletei.

Tisztelt Alkotmánybíróság! Kérem, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. § (1) (2) és a 26. § (1) (2) bekezdés szerinti eljárásban állapítsa meg a bírói végzések Alaptörvény ellenességét.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Székesfehérvári Törvényszék, mint elsőfokú bíróság 5.P.20.002/2018/50. számú, Győri Ítéltábla Pkf. I.25.363/2019/2. számú jogerős és a Kúria Pfv.V.21.538 /2019/2. számú felülvizsgálati végzéseinek alaptörvény ellenességét, és mint alaptörvény-ellenes bírói döntéseket az Abtv. 43. §-ának megfelelően szíveskedjen megsemmisíteni.

Kérem továbbá, hogy az Alkotmánybíróság a felhívott állampolgári alapjogaim megsértése miatt hatályon kívül helyezett végzések mellett, a jelenleg is fennálló alkotmányos alapjogaim megsértése miatt az első fokon eljáró Székesfehérvári Törvényszéken a perújítási eljárás lefolytatását elrendelni szíveskedjen a Pp. 48. §-ban foglalt perképesség vizsgálatával kezdődően, a tulajdoni viszonyok tisztázásával.

Nyíregyháza, 2020. május 7.

Tisztelettel:

telperes